

Желязната лейди: Ренета Инджова

Почетните

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

НЯМА ДРУГО МЯСТО С ТОЛКОВА СВЕТИНИ. МЛАДИТЕ ДА ПОМНЯТ И ТАЧАТ.

Шефът на Парламента почете казанлъшкото Освобождение

Младите поколения казанлъчани да помнят и пазят свободата си. Това е призова в словото си от

сн. Юлия Младенова

тачат подвига на дедите си и да го честват като националния празник на страната 3-ти март. Да се гордеят и да

площад „Севтополис“ гражданите и гостите на града изпълнителният директор на „Арсенал“ Николай Ибу-

шев, Почетен гражданин на Казанлък от 2015 година, по време на общоградското честване, посветено на 140-годишнината от Освобождението на града. Поканата да говори пред съгражданите си на тържеството в чест на Освобождението почетният гражданин получи от кмета на община Казанлък Галина Стоянова. Николай Ибушев припомни събитията от паметния януари на 1878 година в Папазовата къща, в центъра на града, където е

направен и първият сериозен дипломатически опит да се положат основите на съвременна България, и

приветства усилията на кмета на община Казанлък Галина Стоянова да превърне честванията в национални,

като призова гражданите да подкрепят това национално дело.

Няма такъв край с толкова светини на едно място, каза в емоционалното си приветствие към казанлъча-

ни Добромир Гущеров, Почетен гражданин на Казанлък от 2005 година. По думите му, „ако преди 140 години казанлъчани 20 дни, докато траят мирните преговори за Освобождението на България, са живели с мисълта като за бъдеща столица на свободната си родина, ако тези усилия са били успеш-

ни, то днес България щеше да се нарича Казанлъшка, а не Санстефанска България“.

Продължава на стр. 6

МОТИВИРАЙТЕ

своите служители, клиенти и партньори

Ваучер Храна

Ticket Compliments

Compliments

Edenred Идънред България www.edenred.bg
Тел: + 359 2 974 0220 bulgaria@edenred.com

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редакция: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолетка Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Юлия Младенова, Венко Юнаков.

Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

КАЗАНЛЪШКИЯТ БИЗНЕС - С ПОГЛЕД КЪМ ПРОФЕСИОНАЛНОТО ОБРАЗОВАНИЕ

Това е изводът от проведената през седмицата среща в община Казанлък, по инициатива на община Казан-

лък, свързана с професионалното образование. В срещата участваха представители на община Казанлък, начело с кмета Галина Стоянова, инж. Илия Келешев - председател на Българската Браншовата камара „Машиностроене“, представители на фирмите „М+С - Хидравлик“, „Арсенал“, „Гуала Клоужерс“, „Капрони“ и директорите на трите професионални гимназии в града. Повод за срещата

увеличаване приема на ученици в ПГ „Иван Хаджиенов“ за новата учебна година, предвид потребностите на казанлъшките машиностроителни фирми и разкриване на специална паралелка с прием след 7 клас по специалността Техник – организатор на специално производство /производство на вържение и боеприпаси/.

По време на дискусиите фирмите-участници са споделили опита си по обучението и

набирането на кадри за своите професионални нужди и на правления, различните форми на професионална квалификация и преквалификация, която провеждат на свой терен, както и партньорските си отношения с професионалните училища в община Казанлък.

По информация на инж. Владимир Чучумишев, представител на „Арсенал“, на срещата е подчертана ролята на бизнеса като инициатор за създаването на нови специалности и по-конкретно специалността „Мехатроника“ в ПГ „Иван Хаджиенов“ с посредничеството на „Гуала Клоужерс“, както и за създаването на Технически колеж в Казанлък, към ТУ - София, с активното съдействие на „М+С - Хидравлик“ и „Арсенал“ АД, както и добрата комуникация на водещите фирми с професионалните училища и община Казанлък.

Продължава на стр. 3

ПАПАЗОВАТА КЪЩА В КАЗАНЛЪК ПАЗИ СПОМЕНА ЗА ГЕНЕРАЛ ГУРКО

Папазовата къща е най-представителното място в Казанлък преди Освобождението. Тя е най-подходяща за

масло още през 1820-а година. Преди това, изкупвач на мускали за турски аяни от Кърджалийско, Дончо

отсядане на видни гости, защото притежава всички удобства – има изцяло европейски вид. Това прави красивата къща-дворец в дом на най-видните гости на Казанлък от края на 19-и и началото на 20-и век. Има данни, че точно там са водени първите преговори за мирния договор, с който приключва Руско-турската Освободителна война 1877-1878, която води и до Освобождението на Казанлък, отбелязано на 8-и януари тази година с възстановка на историческите събития именно в Папазовата къща. Там е отседнал и Александър Батенберг, чието име носи днес главният казанлъшки булевард, в близост до ценната сграда.

С Протокол от 3-и декември 1998-а година къщата става част от Списъка на паметниците на културата като архитектурно-строителен и исторически паметник с национално значение. Сградата е от началото на 60-те години на 19-и век, времето, когато името Папазоглу се налага сред имената на най-успешните български фамилии с бизнес из цялата Османска империя и извън нея – в Европа. Папазови са тачени не по-малко от другите видни български родове – търговци и предприемачи – Тъпчилещови, Евлоги и Христо Георгиеви, Паница.

Къщата, която и днес стои, е на Димитър /Димитро/ Папазоглу. Строена е от италиански архитект. Сградата е част от по-голям имот, собственост на фамилията. Техните парцели в тази централна част на града са общо пет, върху цели три декара, разказва днес арх. Александър Тодоров, който е свързан родствено с Папазоглу по женска линия, през Стефанка, жената на Димитро, която е от съседския род Койоолу – Коеви. Папазовата къща е в Калпакчииската махала, заселена най-напред от Койоолу, дошли с големи кожни калпаци през Балкана от търновското Арбанаши. Покрай тях, в Казанлък идат и предците на другия известен род на Казанлък – Стайнови, разказва още арх. Тодоров, внук на големия художник Иван Милев, чиято жена – Катя Наумова, е от рода Койоолу.

Димитро и брат му Ботьо поемат бизнеса на баща си Дончо през 1854-а година. Дончо създава първата фабрика за розово

решава да създаде собствен бизнес. Създава „Дончо Папазоглу и синове“. Жена му се казва Неда, име, повтаряно после от фамилията в годините напред, както и това, на Дончо, Ботьо и Димитър. Имат общо пет деца. На Дончо му потръгва. Но вижда, че за да е на нивото на големите в търговията, е нужно и образование, не само нощ и предприемчивост. Затова праща синовете си да учат в Пловдив. Трите им сестри, през съпрузите си, по-късно също влизат в бизнеса. Решаващо за фамилията е познанството с големия търговец на империята, калоферецът Христо Тъпчилещов. Той им дава първоначален и други заеми, въвежда ги в големите сделки. Така Дончо и Ботьо развиват бизнеса от Одрин и Цариград извън границите на Османската империя – чрез кантори в Париж, Лондон, Виена, Ню Йорк...

По мъжка линия, по данни на някои изследователи, родът Папазови идва от Копривница. Проучване на арх. Тодоров свързва бащата на Димитро и Ботьо, Дончо, с Мъглиж.

През 1873-а година розовото масло на братята печели златен медал от изложението във Виена, а през 1875-а – и във Филаделфия. Конкуми с ценния продукт се пращат в Париж, Марсилия, Лайпциг, Петербург, Ню Йорк.

Авторитетът на Папазоглу не идва само от бизнеса

Фамилията участва активно в борбата за независима българска църква и национално самосъзнание на българите. Не само с пари, но и с лобиране пред османските власти в Цариград. Има сведения, че се срещат с Левски в Казанлък, дават пари за делото. Папазоглу даряват за родния град. Даряват за църквите, издействат ферман за Куленския храм, дават земя за вдигане на днешното училище „Антим Първи“ и сеседница му църква „Успение на Св-

та Богородица“, подкрепят студенти, след Освобождението с техни пари се строи Старата болница. На практика земята от днешния хотел „Роза“ до Полицията, е била тяхна и на сродените с тях фамилии. Името им е записано със златни букви в ктироския текст на „Свети Йоан Предтеча“ зад пощата. Дарените от тях икони в „Света Богородица“ и сега са там. А аристократичните им паметни гробове още красят двора на „Свети Пророк Илия“.

Жените от рода полагат началото на женското движение не само в Казанлък, но и в Карлово, Пловдив, Цариград. Неда Папазоглу е първият председател от 1969-а година в Казанлък. Подарява им абаджийски дюкян. Тя води и Цариградското дружество, където има още две казанлъчани. Началото на дейността им са дарения за пострадали българи в Априлското въстание.

Срещнал се с братята Папазоглу в модерната им къща, пътешественикът Феликс Каниц казва, че за миг забравил, че е в Ориента. Домакините му познаят Лайпциг и Париж, говорят няколко езика. „Всичко в къщата, където са се хранили в мюнхенски порцелан, е било от Европа“, разказва арх. Тодоров. В неговите детски спомени се пазят дворчето с къщите на сродените видни фамилии, където сега е Универмагът. Между знатните къщи – съборената, на сегашната главна улица, и Папазовата, е имало фонтан. За фонтан с розова вода говори в спомените си Димитър Душанов. Такъв, според него, Папазоглу имали в хола си.

Къщата на фамилията е с уникална за България архитектура. От улицата красиво стълбище води към голям салон с изрисувани стени. Гипсови орнаменти и разкошен полилей красят тавана. Арковиден портал с витраж отделя големия салон от друг, по-малък, с голяма орнаментирана мраморна камина. От двете страни на големия салон се излиза на две открити огромни квадратни тераси с каменни парапети.

Съхранявано до 9-и септември, имуществото в къщата после е разпийано. По данни на арх. Тодоров, проучил „половин стая семейни документи“ в Старозагорския Държавен архив, голяма част от най-ценните фамилни документи, веднага след 9-и септември 1944-а са изпратени в Съветския съюз. Тодоров лично е виждал договора, който е бил принуден да подпише последният обитател на Папазовата къща тогава на име Димитър. Принуден от милицията, той подписва дарение на къщата на новата власт срещу уговорката да остане да работи в нея като чистач...

От огромния полусутерен на къщата са извадени и публично изгорени стотици книги на семейството, разказват

предците на архитекта. Сред тях били изключително ценни екземпляри, като първият български буквар... През годините на социализма къщата се ползва за различни административни цели. Била е и детски дом. Последно, преди 1989-а, е основно ремонтирана и за кратко време се ползва като ритуален дом за младоженци.

След съдебни дела Папазовата къща става собственост на наследника Дончо Папазов, известен като голям мореплавател, както и деятел на СДС скоро след промените в 1989-а. Той носи името на родоначалника на славата на рода – Дончо Папазоглу. Преди да потъне в разруха през последните десетилетия, Папазовата къща зад Универмага, е търговски комплекс. През 2013-а година новият собственик започва ремонт с желанието за пълна реставрация и опазване на къщата в автентичен вид като ценно

бождение. Баба Неда умира в Александрия, където е съзет си Серафимов. За Димитро из Цариград тръгват доноси, че построи в Казанлък нова къща, снабдена на тавана с устройства за поставяне на топове и че се срещал с бунтовниците в Балкана.

Срещата на дипломатите от Русия и Турция, където се предполага, че два дни е обсъждан първият проект на Санстефанския договор, е месеци по-късно.

В заключителните си бележки от Казанлък преди 140 години Феликс Каниц пише: „На 12-и януари Великият княз посетил позициите на Шипченския проход, а на 13-и януари, руската Нова година, той преместил Главната си квартира за по-продължително време в Казанлък, където пристигнало след шест дни известието за появяването на Радецки пред Адрианопол“. Казанлък се оживил, улиците се изпълнили с хора,

архитектурно и историческо наследство.

За Папазови и техния дом, приютил главните герои на събитията от Освободителната война преди 140 години, има записани много спомени от техни съвременници, сред които и на известния казанлъшки лекар в Цариград д-р Христо Стамболски. Къщата приютава самия генерал Гурко, научаваме от Душанов. Още в началото на войната домът събира жадни за новини казанлъчани всеки ден. От там и от къщата на Костадин Койоолу те следят събитията на фронта. Вечер коментират пред фонтана на Папазови, макар в къщата да е останала само баба Неда. Димитро е в Европа, Ботьо – в Цариград. Зетът Стефан Серафимов се навърта в кантората. Той взима у дома си лихтенбергският князе. Княз Вихтенщайн е „у чичови – Койоолу“, Шаховский – у Дочеве, Мингурелский – у Митоолови. На обяд и вечеря всички отиват при ген. Гурко в Папазовата къща. Там е нощувал и английският консул Блонд през лятото на 1877-ма. Той съветва казанлъчани да си останат почтени поданици на империята, щото русите, както и друг път, са дошли, но може и да си идат.

Папазови бягат от Казанлък заради завръщането на турците преди второто Осво-

върнали се и Папазови. След Освобождението Димитро е активен деятел на Съединението, част от европейската българска делегация, която лобира за обединението на Княжество България с Източна Румелия. За една година е кмет на Казанлък, втори път след войната, прокарва реформи. Депутат е в Румелийското народно събрание, мести се в Пловдив. Димитро е и част от комитета за издигане на храм-паметника в Шипка. Със Стефана остават без деца. Малко наследници има и поколението на брат му Ботьо. Повечето са по женска линия. Щерката на Ботьо, Неда, по-късно е тъща на министър-председателя, историкът и голям археолог Богдан Филев, убит от Народния съд, женен за Евдокия Петева. Сестрата на Неда се жени за министъра на финансите в началото на 20-и век Иван Салабашев. Сестрата на братя Папазоглу се сродява с Кискинови от Карлово, също виден род с наследници. Александър /Антон/ Папазов основава през 1892 г. козметичната фабрика „Ален мак“ в Пловдив. В спомените си Дончо Папазов, големият български мореплавател, последният родолюбив собственик на къщата в Казанлък, разказва, че това е неговият прадедо.

„АРСЕНАЛ“ И ЕКСПЕРТИТЕ ДАРИХА ЗА ДОБРИ КАУЗИ В КАЗАНЛЪК

Дарителските жестове на Общинските съветници от „Експерти за Казанлък“ продължиха и през изминалата 2017 година. Благодарение на тях бяха подкрепени добри каузи, важни за Казанлък и за казанлъшката общественост.

Запомнящо се дарение получи от Експертите прекрасният казанлъшки храм „Свети Пророк Илия“. Седем изящни полилея осветяват вътрешността на църквата в Куленската махала, а на

на 6 страници, в които читателите научават, както за традиционния поминък на района – розопроизводството, така и за изграждането на Паметника на връх Шипка. Те имат възможността да видят и оригинални снимки на пазарния площад в Казанлък през 30-те години на миналия век и фотоси от бити на казанлъчани. Публикувани са също уникални снимки на юнаците от казанлъшката дружина „Шипченски герой“,

помнят“, коментира инж. Чучумишев при връчването на дарението по време на официалното връчване на годишните награди на библиотека „Искра“. „Експерти за Казанлък“ са дарили екземпляри на изданието „Българи и турци“ още и на библиотеката в „Арсенал“, и на училищните библиотеки на ОУ „Георги Кирков“, Професионалната гимназия „Иван Хаджиенов“ и ППМГ „Никола Обрешков“.

Най-големият от дарителските жестове на „Експерти

Експертът Владимир Чучумишев:

ДОБРА Е ОЦЕНКАТА МИ ЗА ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ

„Най-главната задача, която има този Общински съвет, е изпълнена – да подкрепим

се водят пълноценни разисквания и работата им е много ефективна. Но в Постоянна-

оперативната и стратегическа работа на общинската администрация за развитието на общината. Моятта оценка за неговата работа е добра“, каза след последната за 2017 година сесия на местния парламент Общинският съветник от групата „Експерти за Казанлък“ инж. Владимир Чучумишев. Той е заместник-председател на Общинския съвет и член на Комисията по образование, младежки дейности, спорт и туризъм и на Комисията по европейските въпроси и бизнес-среда.

Владимир Чучумишев заявява, че не споделя личната оценка на председателя на съвета Николай Златанов, която е отличен б, като посочи своите забележки относно диалогичността, желанието за работа, коректността и толерантността, които липсват в някои комисии и сред някои общински съветници. „Имах възможност да участвам в някои заседания на Постоянните комисии – Комисията по устройство на територията, инфраструктура, строителство и транспорт и Комисията по приватизация и разпореждане с общинска собственост. Там наистина

та комисия по образование, младежки дейности и спорт дебатите не винаги са на ниво, както и концентрацията, диалогичността, начинът на взимане на решения“, коментира още експертът.

Владимир Чучумишев посочи още един факт. Участвал е в разискването на отчета и е обърнал внимание на това, че освен цитираните в него доклади на общински съветници за периода, има и други. Но тази информация не бе актуализирана, което се отразява на пълната всеобхватност по анализиранията тема – активността, смята той.

„Всички общински съветници имат задача – заради това са избрани. Трябва обаче да има по-голямо желание за работа, за коректност, за толерантно отношение и вслушване в различните мнения при обсъждане на докладите“, призова от трибуна Общинският съветник от „Експерти за Казанлък“. Според него, отработването на тези моменти ще подобри работата и инициативността на Общинския съвет и ще надгради постигнатото.

Юлия Младенова

северната и южната й стени са поставени седем впечатляващи с изработката си икони. Всичко това е част от духовния дом, който посрещна своя празник на 20 юли 2017 година, Илинден, обновен и още по-красив.

Полилеите и иконите са дар на църквата от групата Общински съветници „Експерти за Казанлък“ с председател Николай Ибушев. Финансовото изражение на дарението е 15 хиляди лева, но истинската му стойност на практика е безценна. Защото то е дарение за благодетелство на свято място, където вярващите намират подкрепа, опора и надежда.

Най-красивата книга, създавана някога за България, книга-приказка за страната ни, е на разположение на арсеналци от 2017 година. Притежанието на тази книга стана възможно, след като два екземпляра от второто преработено издание на „Приказка за България“, издателство Агенция „Европрес“, бе дарено на библиотеката в „Арсенал“ и на фирмения музей лично от изпълнителния директор на „Арсенал“ АД Николай Ибушев. Авторът на книгата Румен Манов е известен дарител на музеите в страната. В книгата си „Приказка за България“ историкът показва икони, шевици, документи, много от които са спасени от него по битаци и бунища. В изданието Казанлък има запазено място

на група от казанлъшкото гимнастическо дружество „Юнак“, снимка на аеродрума в града и отличителни знаци и ордени, покани за концерт от 1933 година. В „Приказка за България“ има и арсеналско присъствие – на стр. 245 е публикуван кадър, направен от дядото на дългогодишната библиотекарка в „Арсенал“ Илина Зарова – известният фотограф и искрист Петър Арнаутов.

И още един принос към книжната съкровищница на Казанлък направиха Общинските съветници от „Експерти за Казанлък“. Още в края на предходната година Общинска библиотека „Искра“ добави във фонда си луксозното издание на „Тан-гра“, „Българи и турци“, специален подарък от „Експерти за Казанлък“. Книгата, която съдържа хронология на важните дати и събития за българското присъствие в Османската империя, е дарена по идея на общинския съветник Владимир Чучумишев, ръководител Техническо развитие в „Арсенал“ АД. Изданието, чрез което Експертите се включиха в кампанията на библиотеката „Дари книга“, е плод на работата на голям екип и е забележително с това, че е абсолютно позитивно. „Тази книга показва, че и през тези 500 години ние сме имали постижения, които трябва да се знаят и

за Казанлък“ през изминалата година бе подкрепата за изграждането на единствения в България Национален център по природо-математически науки в Казанлък. Центърът се помещава в новоизградения корпус към Природо-математическата гимназия „Никола Обрешков“ и бе официално открит преди началото на новата учебна година в присъствието на министъра на образованието и науката Красимир Вълчев. Новият център предлага възможност за обучение и допълнителни занимания на ученици от Казанлък, областта и цялата страна с интереси в природо-математическите науки.

Центърът разполага с модерна лаборатория и кабинет по физика, специализиран кабинет по биология и химия с хранилище, както и със съвременни кабинети по информатика. За оборудването на кабинетите и цялостния ремонт на ППМГ „Никола Обрешков“ съществен принос имат Общинските съветници от групата „Експерти за Казанлък“, дарили 20 000 лева. Голяма част от Експертите са възпитаници на Математическата гимназия в Казанлък. Дарението показва не само тяхното отношение към училището, дало им силен старт в живота, но и към съвременното образование у нас, което успешно и в крак с новостите да развива потенциала на младите хора.

Юлия Младенова

Продължава от стр. 1

Татяна Димитрова – началник на Регионалния инспекторат по образованието в Стара Загора, е дала висока оценка и потвърдила пред председателя на Браншовата камера Машиностроене доброто взаимодействие и партньорство на казанлъшките фирми с професионалните гимназии в района, както и за тяхната инициативност за непрекъснатото обучение на техните кадри.

В резултат на срещата представителят на Браншовата машиностроителна камера се е убедил в доброто взаимодействие между институциите на територията на община Казанлък по отношение на професионалното образование.

Констатирано е, че поради тази причина е необходимо на място да се обсъдят конкретни инициативи, касаещи потребностите на фирмения пазар, преди да се правят официални предложения и становища към националните органи и институции.

На този етап не считаме за необходимо да се разкрива паралелката, предложена от Браншовата камера, тъй като в „Арсенал“ на място се провежда специализирано обучение на кадрите за тези производства, както и подобно обучение е заложено в учебните програми на мултидисциплинарната специалност „Мехатроника“, е тезата изразена от инж. Чучумишев след края на срещата.

Деляна Бобева

ХОТЕЛ "АРСЕНАЛ" - гр. НЕСЕБЪР ЦЕНИ - Сезон 2018 г.

СЕЗОН 2018	Нисък / Low Season	Среден / Middle Season	Висок / High Season
ЦЕНИТЕ СА В ЛЕВА НА СТАЯ НА ДЕН на база ALL/всичко включено/	01.06 - 22.06	23.06 - 13.07	14.07 - 24.08
	08.09 - 30.09	25.08 - 07.09	
DBL /двойка/	130	144	174
SNG /единична/	107	118	142
TRIPL /тройка/	189	210	253
1 възраст. + 1 дете (0-5,99)	107	118	142
1 възраст. + 1 дете (6-11,99)	120	130	156
1 възраст. + 2 деца (0-5,99) настаняване в стандартна двойка, едното дете е без право на легло	107	118	142
1 възраст. + 2 деца (0-5,99) настаняване в стандартна двойка, 0-5,99 г. е без право на легло	120	130	156
1 възраст. + 2 деца (6-11,99) настаняване в стандартна тройка	165	182	219
2 възраст. + 1 дете (0-5,99) настаняване в стандартна двойка дете до 5,99г. е безплатно без право на легло	130	144	174
2 възраст. + 1 дете (6-11,99) настаняване в стандартна тройка	178	195	234
2 възраст. + 2 деца (0-5,99) (6-11,99) настаняване в стандартна тройка, дете до 5,99 г. е безплатно без право на легло	178	195	234
2 възраст. + 2 деца (6-11,99) настаняване в стандартна тройка, второто дете е на допълнително легло	208	227	277
АПАРТАМЕНТ за двама	144 лв./ден	163 лв./ден	190 лв./ден

РАННИ ЗАПИСВАНИЯ ЗА НЕРАБОТЕЩИ В "АРСЕНАЛ" АД

- От 11.17 г. - 31.01.18 г. - 30% /отстъпка/
- 01.02.18 г. - 29.02.18 г. - 25% /отстъпка/
- 01.03.18 г. - 31.03.18 г. - 20% /отстъпка/
- 01.04.18 г. - 30.04.18 г. - 15% /отстъпка/
- 01.05.18 г. - 31.05.18 г. - 10% /отстъпка/

РАННИ ЗАПИСВАНИЯ ЗА АРСЕНАЛЦИ

- от 11.17 г. - 31.01.18 г. - 35% /отстъпка/
- 01.02.18 г. - 29.02.18 г. - 30% /отстъпка/
- 01.03.18 г. - 31.03.18 г. - 25% /отстъпка/
- 01.04.18 г. - 30.04.18 г. - 20% /отстъпка/
- 01.05.18 г. - 31.05.18 г. - 15% /отстъпка/

Настанявания допълнително в апартамент - заплащат:

- Дете от 0-5,99 г. - безплатно
- Дете от 6-11,99 г. на допълнително легло - 50% от цената на редовно легло според сезона
- Възрастен на допълнително легло - 80% от цената на редовно легло според сезона

Учим, работим и спортуваме

Общо 48 студенти от четирите групи - 18 „а“ и „б“ и 19 „а“ и „б“, обучаващи се по академичната програма на „Арсенал“ АД, взеха първия си изпит по физическа култура, превръщайки спортните състезания в емоционален студентски празник. 48 работници на „Арсенал“ се състезаваха в четири дисциплини, в които показаха истински спортен хъс. По четири отбора мъже и жени мериха сили по футбол, по два отбора - също разделени на мъже и жени, се състезаваха по волейбол, смесени отбори от петима мъже и две жени дърпаха въже, а индивидуалното състезание бе бягане. Състезанията се проведоха на фирмения стадион „Арсенал“ под зоркото контрол на доц. Валентин Владимиров, ръководител на Центъра по физическо възпитание и спорт при Технически университет - филиал Пловдив, преподавателя по физкултура в същия център Даниел Владимиров и инж. Николай Куцаров от „Арсенал“. Наградите връчи инж. Владимир Чучумишев, ръководител „Техническо развитие“ на дружеството.

Надежда за Румен

Приятел и близки на 29-годишния Румен Борисов, който преди година претърпя животоспасяваща операция в Турция, сега разпространяват Аел и зов за помощ в подкрепа на своя близък и приятел.

Преди година и половина, благодарение на общите усилия на много хора, като само за два дни бяха събрани 42 хиляди лева, младежът, бивш служител на „Арсенал“, премина операция в южната ни съседка, по време на която частично бе отстранен тумор в мозъка. Още 30 хиляди лева постъпиха от дарения, които бяха вложени в следоперативните терапии, разказва бащата Донко. Сега той и семейството на Румен, осемгодишното му дете, братът Стефан, близки и приятели правят всичко възможно, за да помогнат на мъжа да се вдигне от леглото и отново да ходи.

Те се обръщат към съпричастните хора, фирми и фондации с надеждата за помощ, морална и финансова подкрепа.

Израелска клиника дава надежда на Румен да се завърне към своето ежедневие срещу непосилната за семейството сума от 54 940 долара. Ще отиде на инвалидна количка и ще се върне ходейки, така ни казаха докторите, разказва бащата на Румен. Не можем да съберем тези средства, но с помощта на добри хора, може и чудото с нашето дете да се случи, надява се Донко. Ежемесечно семейството му заделя по 500 лева за лекарства и терапии след оперативното лечение в Турция.

За да помогнете на Румен Борисов от с. Ръжена:

Банкова сметка за набиране на средства:

BG64TTBV94001528146546 - ЕКСПРЕСБАНК

Титуляр на сметката:

Стефан Асенов Руменов - брат на Румен

Телефон за връзка с титуляра: 00359 89 882 0851

НА БАРИЕРАТА: ПАЗИТЕЛЯТ АЛЕКСИ МОЛЛОВ

Централен портал, Северен портал. Униформени мъже следят любезно, но изпитателно хилядите преминаващи през пропускателната система. Първа, редовна, втора, нощна смяна. Охраната

на „Арсенал“ АД. Тя е живият филтър за сигурността в огромното машиностроително предприятие, което от самото му създаване в Казанлък е важен стратегически обект за цяла България.

Алекси Босилков Моллов. Един от тези униформени мъже, при това един от най-добрите пазители на „Арсенал“. А заводът е мястото, където го води сложната житейска траектория за четвърти пореден път. Няма как да бъде иначе – любовта от пръв поглед остава завинаги.

Корените на Алекси Моллов са в град Люляково, област Бургас. Когато бил в 4 клас, семейството се премества в село Копринка. Сега тук живее цялата рода, всеки в собствен дом, но са наблизо, за да си помагат и подкрепят.

„Арсенал“ Алекси е свързан още от ученическата скамейка. Завършва заводското училище, което по това време носи името „Фридрих Енгелс“, специалност „Студена обработка на метали“ и още тогава работи в завода в „Капитално строителство“. След казармата се завръща в родния край и записва вечерно обучение в Механотехникума, също „Студена обработка на металите“. Отново е работник в „Арсенал“ – фрезист в Завод 1, цех 120. Натрупва четири години стаж тук, след което трудоуният му път го отвежда

в друго казанлъшко предприятие, където става секционен майстор, монтьор и аклиматизатор. Това обаче не е за дълго. Защото има една бащина заръка, дадена му още като войник, която той трябва да изпълни. Малко преди да си отиде от този свят баща му – Босилко Моллов, хваща ръцете на двамата си синове и поръчва: „Алекси, обеща ми да станеш полицай, Светлана – ти да си военен!“.

Така, спазвайки последната бащина воля, през 1992 година Алекси Моллов преминава обучение в Полицейската школа в Казанлък и като ден-днешен помни датата 20 септември същата година – започва работа във ведомствената охрана на „Арсенал“. По това време ведомствената полиция е била към Районната дирекция на вътрешните работи – Стара Загора. Заради отговорността и професионализма си е повишен в длъжност и през 1995 година става командир на отделение в охраната на завода.

Промените в България засягат и Алекси – през новото хилядолетие закриват ведомствената полиция в „Арсенал“ и той е съкратен. Една година остава като въоръжена охрана в завода, но забелязан от своите началници, е поканен на работа в „Гранична полиция“. Седем години Алекси пътува до Свиленград и обратно до Копринка. От това бурно гранично време в своя живот помни много ситуации, които са изисквали огромна наблюдателност, бърза реакция и адекватни действия. Но особено са се запечатали в съзнанието му два случая през 2004 година, когато той и неговите колеги от наряда хващат на границата 52 мигранти. Първият случай става между селата Студена и Радовец, около 4 часа сутринта, когато благодарение на неговия изострен усет и ориентация в обстановката са заловени 38 мигранти от Ирак. Вторият случай е през зимата на същата година – пак след полунощ на самата гранична бразда между Радовец и Устрем, са заловени 14 мигранти. За проявения профе-

сионализъм Алекси Босилков Моллов е награден по случай празника на Гранична полиция – 22 декември.

Обратно към Казанлък. Натрупал достатъчно стаж и опит като гранична полицай, мъжът има нова идея за своето развитие. Завършва Полицейската академия за младши полицейски инспектори във Варна и започва работа в Районното управление „Полиция“ в Казанлък. Работата му най-напред е в селата Енина, Долно Изворово и Горно Изворово, после следва районът, обхващащ Дунавци, Голямо Дряново и Ясеново. През 2014 година е инспектор в Казанлък, отговарящ за ж. к. „Изток“, на следващата година е прехвърлен в Гурково, като, освен за част от града, отговаря за селата Пчелиново, Димовци, Лява река. Така общо 27 години е част от Министерството на вътрешните работи.

Но наред с преките си задължения като младши полицейски инспектор, Алекси Моллов се захваща с една една много отговорна задача – да обучава децата как да се държат на пътя, да знаят и спазват правилата за движение, как да постъпят, ако са свидетели на инцидент, на насилие, как да сигнализират до полицията при необходимост, как да помагат на възрастни хора и на хора, изпаднали в беда. И така се ражда идеята за Детската полицейска академия, която той създава през 2010 година заедно със секретаря на читалище „Братство“ в село Енина Аня Дерменджиева. Стотици малчугани са преминали през Детската академия, организирани са посещения в Полицейската школа на „Тюлбето“, в Районното полицейско управление в Казанлък, разигравани са конкретни ситуации, в които децата са участници. Така възпитанието на подрастващите в правилно поведение на пътя и адекватни действия при извънредни ситуации, в които могат да попаднат, се превръща в кауза за младши инспектор

Моллов. След неговото пенсиониране от системата на МВР щафетата поема районният инспектор на Енина.

Апътят на дългогодишния полицай Алекси Моллов отново го води в „Арсенал“. За четвърти път. От декември 2015 година той е назначен като въоръжена охрана на за-

режимът за сигурност, техническите средства за проверка и наблюдение са много добре организирани и заедно с професионалистите от живата охрана дават все по-добри резултати за недопускане на нарушения и предотвратяването на злоумишлени действия.

вода. Сменя се на двата портала – Централен и Северен. „Познавам работата, имам много опит с различни хора и в различни ситуации. Още като полицай във ведомствената полиция си поставих за цел да помня лицата, затова и днес познавам хората от онова време, които продължават да работят в „Арсенал“, запечатвам в съзнанието си и новите работници и служители“, разказва Алекси, въпреки че на портала през погледа му преминават хиляди, хиляди души. Полицейската школовка развива у него изострена наблюдателност, усет към нередностите, вярна преценка, бърза реакция и адекватни действия. „Гледам хората в очите, следя изражението и поведението им. Имам вътрешно усещане, когато нещо не е наред, и то никога не ме е подвеждало“, споделя служителят на реда в „Арсенал“. Въведената в дружеството пропускателна система за хора и автомобили,

Професията на Алекси на тала – Централен и Северен. „Познавам работата, имам много опит с различни хора и в различни ситуации. Още като полицай във ведомствената полиция си поставих за цел да помня лицата, затова и днес познавам хората от онова време, които продължават да работят в „Арсенал“, запечатвам в съзнанието си и новите работници и служители“, разказва Алекси, въпреки че на портала през погледа му преминават хиляди, хиляди души. Полицейската школовка развива у него изострена наблюдателност, усет към нередностите, вярна преценка, бърза реакция и адекватни действия. „Гледам хората в очите, следя изражението и поведението им. Имам вътрешно усещане, когато нещо не е наред, и то никога не ме е подвеждало“, споделя служителят на реда в „Арсенал“. Въведената в дружеството пропускателна система за хора и автомобили,

И така, на бариерата, през която преминават всички работници и служители на „Арсенал“, както и външните посетители, за които е въведен специален порядък, ще види Алекси Босилков Моллов. Един от приветливите, но строги мъже в униформа, за които опазването на реда в огромния завод не е просто работа, а призвание.

Юлия Младенова

Иди и виж

Художествена галерия – Казанлък

До края на м. януари

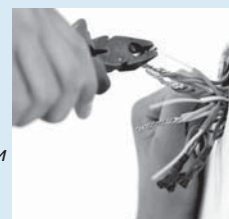

Изложба с 28 репродукции на картини от известни руски художници, посветена на 140-годишнината от Руско-турската Освободителна война, 1877-1878. 18 от репродукциите ще влязат във фонда на Музея на фотографията и съвременните визуални изкуства в Казанлък. Оригиналите на всички картини се съхраняват в различни музеи в Минск, Киев, Москва и в частни колекции по цял свят. Те са на известните руски художници Василий Верещагин - „Панихида“ и още около 10 репродукции присъстват в изложбата, Николай Оренбургски, Константин Маковски, Константин Савици, Павел Кевалевски, Алексей Кившенко.

Обява

Специализиран екип извършва:

Вътрешни и външни електрически инсталации
- проектиране, изграждане и поддръжка;
- откриване на аварии;

Електрозаваръчни дейности
- заземителни контури и изготвяне на леки метални конструкции.

За повече информация и връзка:
0893 76 98 98 и 0887 83 28 04

Първата и единствената жена-премиер на България Ренета Инджова:

Продължава на стр. 7

АКО НАРОДЪТ НЕ СЕ БОРИ,

Госпожо Инджова, в последните няколко години като че ли живеете в изолация. Създавате дори усещането, че полагате усилия да сте извън прожекторите... някак извън от политическия живот.

- Не искам хората да споделят моето страдание. То е нещо, което ме прави да мога с една достойна стъпка да вървя към онзи свят.

Оскверняването и репресиите, приложени към мен, са достатъчни, за да не искам да си спомням политическото си минало.

В него съвестта ми е абсолютно чиста, извисена, защото всичко, което е било по силите ми, съм дала на моя народ.

Ако той не ме е разбрал и не ме е последвал, аз не му се сърдя.

В крайна сметка нещата само в страдание могат да бъдат постигнати.

И, ако нашият народ не иска да се бори, значи не е страдал достатъчно.

За книгата *Filadelfia regalis* /Корени и цвят/

Мислех си, че това няма да предизвиква интерес, въпроси, „че нещата вече са казани, написани, регистрирани - с идеята да бъдат оставени на моето поколение. Как това се превърна в публичен факт, не знам вече. Но ето ме сега пред вас, като една пътешестваша писателка. Да, вече съм писателка.

Целта бе да прославя един идеал и един род, на който няма кой да му каже, освен последният, останал жив. Аз съм от тези, за които ще кажат: „И последният да затвори вратата...“.

Търсех в нея отговор на въпроса: Кой е генетичният код, който ни прави толкова издръжливи и неизтретими, величави, въпреки гоненията. Не можах да намеря отговорите. Генетичните кодове не са нещо, което може да бъде разгадано, разшифровано, обяснено от... лаици.

Но открих идеал. Един много семпъл, елементарен, но силен идеал. Той е така демонстриран във всичко, което е в тази книга, че нямам какво да го крия. Това е идеалът на преследване на красотата. Красота във всичко, но най-вече красотата на приемане на един чужденец в наше време, където целият свят е настръхнал от ксенофобия, национализъм и омраза. Да приемеш чужденец така, че той да се превърне във висшия смисъл на живота ти, е нещо, което смятам, че, ако не днес, в едно бъдеще, ще се върне отново като идеал за човечеството. Иначе няма да сме човеци.

Идеалите в тази книга са мои и наследени.

Но да говориш в наше време за идеали, е приумица и анахронизъм.

Днес тази книга може да изглежда приказка, евангелие, но във формата си може да ражда само добродетели.

Не искам тя да бъде харесвана, чествана.

И, ако днес не може да се разбере, ще дойде време. Важното е ние в това време да не се превърнем в нашите антиподи.

Продължава от стр. 1

...МЛАДИТЕ ДА ПОМНЯТ...

Трябва да сме горди с този факт, призова Почетният гражданин Добромир Гуцеров.

За първи път с литийно шествие до Девическия манастир „Въведение Богородично“ в Казанлък бе отбелязана годишнина от Освобождението на града.

тополис“ бе дадено началото на паметния за жителите на Казанлък ден.

Краеведката, вписана в Почетната книга на Казанлък и Чудомирова племенница, Лилия Димитрова в прочувствено слово припомни за героизма на казанлъчани по време на Освобождението и

на от Освобождението на Казанлък приветствие изпрати премиерът на България Бойко Борисов. В него се казва, че народът ни дължи уважение към патриотизма и героизма на загиналите за българското Освобождение. Борисов отпрати поздрава към казанлъчани, посветени на каузата да пазят и почитат паметта на загиналите за свободата.

Дългата процесия на литийното шествие, водено от архиерейския наместник на Православната църква в Казанлък отец Петко Мотев и казанлъшки духовници, с участието на представители на Народното събрание, Областната управа, Община Казанлък, общински съветници, сред които и представители на групата Експерти за Казанлък, КНСБ „Арсенал“, различни институции, Полицията, казанлъшки училища и детски градини, граждани, се отправи към Девическия манастир „Въведение Богородично“, който в дните преди Освобождението е превърнат в лазарет за ранени и болни войници. Пред паметника на загиналите в манастирския двор бе отслужена заупокойна панихида, поднесени бяха венци и цветя.

340 мирни граждани, сред които и деца, намират смъртта си по време на боевете за Освобождението на града.

Честванията уважиха Емил Христов: - зам.-председател на Народното събрание, Гергана Микова - областен управител на Стара Загора, почетни граждани, бивши кметове на Казанлък, обществения посредник Гинка Щерева, общински съветници, представители на политически и патриотични организации, воители от 61 Стрямска бригада, военният

духов оркестър на Тунджанската бригада.

В чест на годишнината за първи път в града бе направена възстановка на първите преговори за подписването на мирен договор между Русия и Турция, водени през януари 1878 година в Папавозата къща.

и направиха да пригърми името българин по четирите края на света“.

Караянчева акцентира и на факта, че именно в Казанлък са станали първите преговори за примирие между Русия и Турция. Тя каза още, че както Казанлък е център на България, така и България

За нея и последвалата тържествена замя в Казанлък пристигна и Цвета Караянчева - председател на българския парламент, както и депутати от региона.

В словото си тя подчерта величието на подвига на всички българи и храбри опълченци, дали живота си за свободата на своето отечество, както и на руските воители, загинали за освобождението на българския народ. И цитира думите на Захари Стоянов: „Тя и никой други умиха лицето на България

тази година става център на Европа и с европредседателството ще докаже своята значимост в съвременната история на Стария континент.

Слово за празника произнесе и кметът на община Казанлък Галина Стоянова.

Кулминацията на честванията ще е на Трети март, когато специално за тях в страната и на Шипка пристига патриархът на Руската православна църква Кирил Московски.

„Трибуна Арсенал“

Събитието даде начало на поредица прояви от национален мащаб, свързани с бележитата 140-годишнина.

За първи път български президент изпрати венец в памет на загиналите за Освобождението на града. Венецът, изпратен от президента Румен Радев, бе положен пред паметника на загиналите в Девическия манастир.

С издигането на националното знаме на площад „Сев-

призова градските власти и местната общественост, историците и патриотите да направят така, че паметникът на други герои, загинали за българската свобода - воините от 23 Пехотен Шипченски полк, който сега се намира в района на 61 Стрямска бригада, да бъде преместен в централната част на града и да се вижда от поколенията и гостите на Казанлък.

По повод кръглата годиши-

ЗНАЧИ НЕ Е СТРАДАЛ ДОСТАТЪЧНО

Майка Ви е била най-добрата модна шивачка за времето си в Стара Загора. Работила е почти до последно, до 85-тата си година. Какво научихте от майка си за стила на една жена?

- Не ме е учила, не съм се и научила на това, което можеше тя, за съжаление. Но ето, погрижила се е: и до ден-днешен нося дрехи, които ми е шила.

вали.

23 години вече не сте на политическата сцена, но до ден-днешен стряскате сънищата на политическата класа в България...

- ... значи си върша работата...

С какво плашите и вечерашните, и днешните политици?

- Много се страхуват от мен.

За историята тя остава първата жена-премиер на Република България. Макар и за 100 дни само. И служебно. В онези размирни последни месеци на 1994-та и първите дни на януари 1995 година.

За краткото време остави дияра: Желязната лейди. Така я нарекоха медиите, така я нарекоха враговете ѝ, така я оцени Времето - от изтеклата вода насам.

Безспорен факт е, че размахът на промените, опитът и смелостта за изкореняване до дъно на обществени язви от нейно време насам е без аналог. Просто няма такава обществена, политическа и човешка смелост. И мъжкарлък.

И защото никой не е пророк там, дето са му корените, Времето и Годините тук не я пощадиха. Животът ѝ се завъртя, ударите също.

„Дариха“ я с огромни лични загуби и трудни години. Тръгна си от политиката с достойнство, направи опит и за друг висок държавен връх - президентският. Не я разбраха. Каза неудобни истини, поиска смели и неудобни изследвания за националната статистика, „опъна“ се в Токуда.

С онова достойнство, с което се изправяше срещу трудностите и посрещаше личните трагедии, не се свенеше да работи и като... чистачка на входове. Заради хляба.

От пътя на Времето и Уроците му, след тежката загуба на майка и дъщеря, преди година посегна към... словото.

И създаде една изключителна Библия за ценностите и бисерите на един род, на една общност - арменската. В тази Библия завеща на Времето Идеалите. Онези, които правят всеки човек достоен. И в които е възпитавана тя.

От пиедестала на своите прекрасни години все така мъдро и безпощадно сече: и не си губи времето за захаросани приказки и хора. Изрича диагнозата на обществото ни директно, не „прикляква“, нито „заяляга“ на псевдокаузи и следва пътя си: да остане вярна на добродетелите, които носи от корена си.

И се надява, и иска: „Да бъде преустановен интересът към мен като към това, каквото съм била - първа и не знам каква си“.

И няма дума, с която иска да бъде запомнена.

И е категорична, че от тръна „българска приватизация“ и чопленето му сега няма да изскочи заек.

Гостува в Казанлък заедно със своя духовен наставник - отец Дионисий, за да представи ролената от болка и любов книга-бисер *Filadelfia regalis* /Корени цвят/. Представи отца като „свидетел на онова, което правя в дните, оставащи ми...“.

И сподели с уважилите я десетки казанлъчани усещането си за българската посочка и нейните водачи. Елегантно заобиколи личната си болка и не спести щедри наричания за човешката ни смиреност и сплотеност.

Отдели време и за читателите на „Трибуна Арсенал“.

А най-важният урок от Вашата дъщеря Ралица?

- Събрах есетата ѝ и ги издадох в книга. Уроците на Рали ме накараха да напиша тази книга.

Рали е моят водач в живота, което е една невероятна инверсия: детето-водач, а аз, която наричат „желязна“ и не знам каква си, бях водена.

Кога се прекръшвате? Има ли нещо, което може да прекърши човек като Вас?

- От героите на тази книга... май няма. Вкъщи всички искаме да изглеждаме като герои. И в това взаимно подкоросване ние сме израст-

страх ги е. Не знам защо, но, ако кажа, ще се развали цялата магия на това. Щеше да е прекрасно, ако така, както ги е страх от мен, имах и последователи, щяхме да свършим една друга работа. Но може да е било случайно допуснатата грешка издигането ми за премиер на държавата, пък дори и служебен, но последствията са налице. Знае се как може и как трябва, ама ще видим...

Неразбрана ли останяхте, неоценена, неудобна? И - защо сегашните политици и държавници не събират кураж за 100 дни такава „метла“ да извъртят? Кой се уплаши от „метлата“?

- Това с метлата е най-мал-

ката работа. Моето верую е: няма неуправляеми процеси в обществено-политическия и държавния живот. Има класи и групи, които могат да имитират, че уж са в управлението и нещо правят за вас. А всъщност те са си за една друга работа там сложени. Те сами са си извоювали да са там, но използват и консумират властта за егоистични, престъпни и бандитски цели. Монтеско казва: „Две неща са необходими, за да бъде човек политик. Първо, трябва да разбира какво прави. И второ - трябва да е добродетелен“. Вие чухали ли сте да избират политици и политическа класа по добродетелност? Да сте видели това в

се казва, че нещо се прави, но онзи комплекс от интереси, които осигуряват живота и възпроизводството на една нация, на един народ, на една общност, не са им на днешен ред. Аз дори се чудя как още има наивни хора, които смятат, че от днес за утре могат да се променят нещата - като коледно чудо. Но българският народ има да извърви целия път на политическото си осъзнаване, на производството на свои лидери. Не да чака и да казва: „Ами тези са възможностите за гласуване“. Те използват липсата на нашето политическо съзнание и битие и на пазара ти дават безкрайно много варианти. И, когато не избереш, те ти казват:

щата, вече чакате следващото хилядолетие. Може там да се направи следващият подходящ опит.

С каква поука, обща на ухото, си тръгнахте от властта?

- От тази власт нямам какво да науча и нищо не съм научила. Само лоши работи съм видяла. А обща не ми трябва, защото няма от какво да се пазя. Ако мога, ще повторя пак това, което съм правила.

Изгубихме ли Ви вече окончателно за българската полика? Тя затворена страница ли е за Вас?

- Ще попитате тези, които затварят страниците. Аз съм

България? Никой никога не пида: „Ти почтен човек ли си сега тук?“. И, ако ти сложат интересите на фамилията и на рода ти и интересите на голямата група народ, ти кои ще се избереш?“. Те ще кажат: „Ами, тук моите хора, братовчедите...“.

Та те започнаха да се женят по причина, че имали общ бизнес. Така обясняват политическите бракове в правителството.

„Ама те имали общи проекти, аз ги събрах и им казах: вие ще се ожените“. Тоест, всичко е подчинено. Става дума за една подменена реалност, която представят като политически процес, политически клаузи, политики. Но моят случай е един спорадичен.

Може би допуснат по тяхна грешка, макар че кариерата ми в логиката си някак водеше до това нещо. Не е от кръстовището, но това е един пропуск, който доказва, че нещата могат да бъдат по съвсем друг модел. Сега, когато се знае, че светът е управляем, има един хора, които са заинтересовани да проминат съзнанието на хората и да ги убеждават, че важни са един работи. Не са днес важни 5-те лева на пенсионерите, утре - да направим игрален дом или футболно игрище, където живеят 5 души инвалиди, на третия ден е важно да направим магистрала. Всеки ден

„Ама ти как така, какво си недоволен тук. Виж тук колко много възможности имаш и алтернативи, а ти не избра“.

Има ли място за нацио-

на място.

Аз самата съм свидетелство за това, че въпреки всичко трябва да се продължава! Може пък нашата територия да е подходяща за чудеса,

Отвѣд Корените и Цвета

Не отговарях в живота си на въпроси за самата мен. Никой не ме е питал.

Моята биография сама си я пиша някак си. И никой не участва в това, но и никой не оспорва каквото кажа за себе си.

Няма неудобни въпроси към мен, на които да нямам отговор.

Ако човек може да се труди, посветен на красотата на труда си, се получават невероятни плодове.

Животът на обществата, народите, държавите може да се организира по начин, по който те могат да бъдат човещи, а не звяр за звяр един за друг.

Този вид инженерия е мое професионално амплуа, което аз продължих и по други земи, в които хората наистина искат да организират живота си смислено, по правилата на доброто, справедливостта и благоденствието.

анлни идеали днес?

- Национални идеали се раждат в зависимост от времето и от онези, които са водачите на времето. Докато съответствието на народ и водачи е довели до тези абсурди, вие не можете в рамките на една продължаваща традиция и стъпка по стъпка да смените нещата. Нещата са неспасяеми. Затова в политиката се казва: правилното нещо, от правилните хора, на правилното място. И когато в това съчетание не станат не-

знам ли?

Има ли нещо, което си пожелава в личен план, в нова година сме все пак?

- Аз искам да си пожелава да съм се родила по друго време, на друго място, може би с други съратници, които можеха да ме следват. Така, както аз съм следвала просто и семпло идеала си. Никога не съм мисляла къде той ще ме изведе. Но добре свършената работа прави някой да става първи.

Деляна Бобева

АГАТА КРИСТИ

Времето е най-добрият убиец

Агата Мари Клариса Милър. Тя е най-малката от трите сестри в семейството на богати преселници от САЩ. Родена е на 15.09.1890 г. в Торки, Англия. Получила добро домашно образование, в т. ч. музикално, и само страхът от сцената ѝ попречил да стане музикант. Учили я на маниери, ръководиле и танци. Имала спокоен харак-

омъжва отново - за известния британски археолог сър Макс Мелоуин, с 15 г. по-млад от нея. Придружавала го в експедициите му в Сирия, Ирак, Египет и др. - основна тема в книгите ѝ. За него Агата била „приятна и мила особа със свежо чувство за хумор“. А тя казвала: „Археологът е най-добрият съпруг за една жена. Колкото по-стар

ярка драматургия. Тя държи рекорда по поставени пиеси по нейни произведения. „Капан за мишки“, поставена през 1952 г., до днес не слиза от театралния афиш. Кристи не я смятала за най-добрата си пиеса. Ходел да я гледа, само защото публиката много я харесвала.

Не се бояла да пише за социалните проблеми и грешките на

за ръководител на секта, заподозрян в серия убийства. Писателката го окуражила. Разменили адресите си и поддържали връзка чрез писма. Тя му изпратила с автограф „Убийство в Ориент експрес“. Романът бил отпечатан в един от вестниците у нас, на който Брашнаров го дал. Книгата му „Жените убийци“ е за историята, която разказал на Кристи във влака.

Как се раждат идеите? „Измислям сюжетите, докато мия чинии. Толкова е досадно, че неволно те сподождават мисли за убийства“, споделяла Агата Кристи и допълвала, че идеите ѝ се раждат, докато бродира, ходи или посреща гости, върви по улицата или разглежда магазин за шапки. Понякога ги записва-

телно. Той ме прави луд, сигурен съм, че прави това и с публиката, и вероятно със самата Кристи - със своя егоизъм, възискателност и помпозност. Страхотно е обаче, че той кара всяка жена да се чувства лейди“. Писателката била изключително нервна от факта, че Поаро се появява във филми. Опасявала се, че читателите ще разрушат представите си за героя ѝ. Но през 1974 г. лично одобрила екранизацията на „Убийство в Ориент Експрес“. Възхитила се от Албърт Фини - последният актьор, когото е видяла като Поаро.

Най-дебелата книга в света. Това е впечатляващ сборник, регистриран в Гинес през

Агата Кристи /1890 - 1976/ е английска писателка, автор на над 80 романа, преведени на 103 езика, продадени в над 3 млрд. екземпляра. В Книгата за рекорди на Гинес фигурира като най-продавания автор на всички времена. Пиесата ѝ „Капан за мишки“ е най-дълговечатата театрална постановка в света. Непредсказуема и винаги интригуваща, Кристи създава емблематични герои като Еркюл Поаро, мис Марпъл, комисар Батъл, полковник Рейс и др., спечелили ѝ титлата „Кралица на криминалния жанр“. През 1951 г. е награждена с орден на Британската империя II степен. Тя е първият писател, получил наградата „Гранд Мастър“ на

американските автори на мистерии. През 1971 г. е ръкоположена за Дама на Ордена на Британската империя - най-голямата сред многобройните оказани ѝ почести. За Агата Кристи са създадени филми. Името ѝ носят: наградата на ежегодната конференция на писателите - автори на детективска литература, кратер на Венера, руска рок-група. Японска модна марка е приела името на героинята ѝ Джейн Марпъл. По мотиви от книги на великата Кристи е създадена трилогия на компютърни игри. По случай 100 г. от рождението ѝ в родния ѝ град Торки е издигнат паметник. През 2012 г., по повод 60 г. от поставянето на „Капан за мишки“, в Ковънт Гардън е открит бронзов мемориал на писателката - във формата на гигантска книга.

тер, обичала самотата. Времето си прекарвала над книгите, пишела стихове. Когато била на 11 г., починал баща ѝ. Три години Агата прекарала в девическо училище, след което - в различни пансионати в Париж. Върнала се къщи през 1910 г. - от стеснителното момиче нямало и следа. Превърнала се в привлекателна блондинка с дълги коси и тъмно-сини очи. Пишела, привличали я мистерии и окультизмът. Напечатала във виелицето първия си разказ „Дом на Красотата“ - ок. 6 хил. думи, и го четели с приятели.

Госпожа Кристи. На Рождество 1914 г. в Лондон се омъжила за Арчибалд Кристи, пилот в Кралския корпус. Родила се Розалинда, единствената им дъщеря. Агата обичала да подрежда жилищата си - с удоволствие избирала завеси и прибори, купувала мебели.

През Първата световна война Арчибалд воювал, а Агата била медицинска сестра във военна болница. Смятала тази професия за една от най-ползешите. После станала фармацевт, което впоследствие се отразило на творчеството ѝ: 83 от описаните престъпления са извършени чрез отравяне. Берлински лекари признали, че е голям специалист в тази област и че великолепните ѝ произведения могат да служат на медицинското диагностициране.

Мистериозно изчезване. Бракът издържал 12 г. - Арчибалд обаял, че е влюбен в партньорката си по голф Нанси Нил. Избухнал скандал, а на сутринта Агата загадъчно изчезнала. Търсели я 11 дни, но намерили само колата ѝ и палтото ѝ в нея. Впоследствие се разбрало, че се е регистрирала в един хотел под името Тереза Нил. Посещавала библиотеката, правела процедури, свирела на пиано. Самата Кристи не можела да обясни тази си постъпка. Някои лекари сметнали, че е амнезия на нервна почва, други - че е психическо разстройство заради смъртта на майка ѝ и скандала с Арчи. Никога повече не заговорила за мистериозното си изчезване.

Сър Мелоуин. На 40 г. се

става, толкова повече той се интересувал от нея“.

С Мелоуин тя останала до смъртта си, но запазила фамилията Кристи, с която била вече известна. Преди това публикувала с псевдонима Мери Уестмакот. През Втората световна война Кристи работила в Лондонска болница и обогатила знанията си за медицинските препарати. Романите ѝ имали вече завидна популярност. През 1958 г. станала председател на Британския детективски клуб.

Невероятното творчество.

66 криминални и 6 психологически романа, 19 сборника с разкази, 17 пиеси и 6 романтични новели са излезли изпод перото на великата Кристи. Страдала от дисграфия - вид нарушение при писане. Почеркът ѝ бил нечетлив и се налагало да диктува книгите си.

Първият ѝ роман „Тайнствената афера в Стайлз“ е публикуван през 1920 г. в едва 2000 екз., след като издателите го отхвърлили пет пъти. В него тя запознава читателите с Еркюл Поаро. През 1922 г. излиза вторият ѝ роман „Тайният противник“, в който дебютира Томи и Тапънс. Следват: „Убийство на игрището за голф“ и „Мъжът с кафявия костюм“, в който на сцената излиза полковник Рейс, „Тайната на имението“ - с дебют на инспектор Батъл. Същинска революция в жанра е „Алиби“ /„Убийството на Роджър Акройд“/, 1926 г. - с гениален обрат

на английското правосъдие. Нито веднъж обаче не е писала за престъпление от сексуален характер - смятала, че подобни сцени не позволяват на читателя да се съсредоточи върху основната тема.

Българската връзка. Най-известния си роман - „Убийство в Ориент Експрес“, 1934 г., създала след срещата си с един българин. Написала го в Истанбул, в хотел „Пера Палас“ в стая 411, която днес не носи номер, а име - „Стаята на Агата Кристи“.

Стаята в Pera Palace

Тя наистина пропътувала разстоянието Париж - Истанбул с Ориент Експрес през 1931 г. Спомените ѝ не били добри - в луксозното купе имало дървеници. Докато пътувала през България, навън била люта зима и тя наистина видяла снежните картини, които описала. В София в купето ѝ се настанал Стефан Брашнаров - репортер, заминаващ за Пловдив, за да пише за жестоко убийство там.

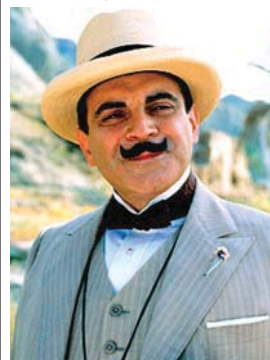
За най-добра своя книга смятала „Десет малки негрчета“, 1939 г. Загравитето било обявено за дискриминиращо и тя го променяла няколко пъти.

Агата Кристи е създавателка на

необходими гореща вана, в която стояла с часове, и...ябълки. Така подреждала в главата си лабиринтите на историите с убийства. На въпроса: „Защо лейди предпочитат отровата?“, Кристи отговаряла: „Мъртвците в локва кръв не ми харесват. Старая се да избегвам огнестрелното оръжие, тъй като нищо не разбирам от него. А от отрови аз разбирам“.

Еркюл Поаро. Знаменитият детектив бил любим герой на авторката. Образ на Поаро тя използвала в 33 романа, в 1 пиеса и в над 50 разказа. Но през 70-те години толкова ѝ омръзнал, че се „разделила“ с него.

Д. Сушей в ролята на Поаро

Актьорът Дейвид Сушей е най-известният Поаро. За да се подготви за ролята през 1989 г., той прочел всички романи с този герой, правел си бележки за характера му, упражнявал акцентата си. В едно интервю споделил: „Обичам Поаро. Има нещо невероятно дразнещо в него, но в същото време - много привлекателно.“

Мария Рашкова

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Редакция: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55